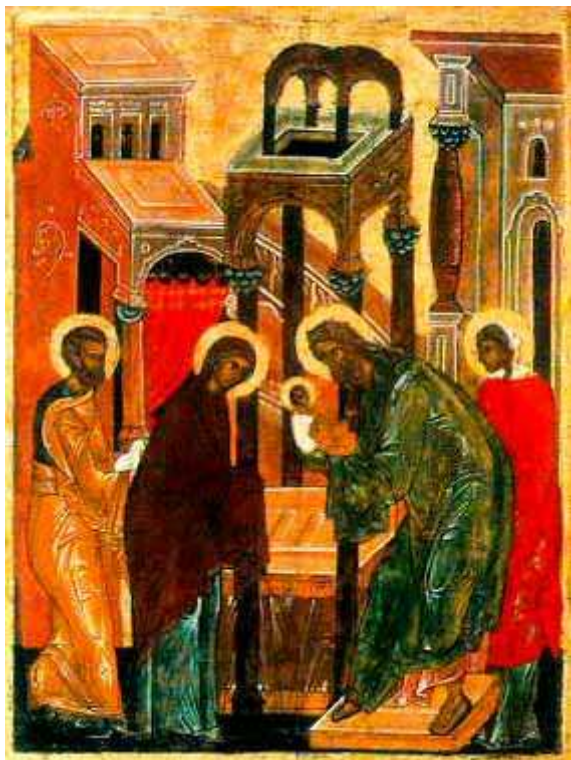


# Întâmpinarea Domnului

**În această lună, în ziua a doua, se prăznuiește Întâmpinarea Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, când L-a primit dreptul Simeon în brațele sale.**



În această zi Biserica sărbătorește un eveniment important din viața pământească a Domnului Nostru Iisus Hristos (Luca 2:22-40). După patruzeci de zile de la nașterea Sa, Pruncul Sfânt a fost dus la Templul Ierusalimului, centrul vieții religioase a națiunii. După Legea lui Moise (Lev. 12:2-8), femeia care a născut un prunc de parte bărbătească nu avea voie să intre în Templul Domnului timp de patruzeci de zile. La împlinirea acestora, mama venea cu fiul la Templu și aducea jertfă Domnului un miel sau un porumbel pentru sacrificiul purificării. Preasfânta Fecioară, Maica Domnului, nu avea nevoie de purificare deoarece ea a născut fără stricăciune pe Izvorul Curăției și Sfințeniei. Cu toate acestea, ea s-a supus cu smerenie Legii timpului.

În acea vreme, Părintele și dreptul Simeon (prăznuit pe 3 februarie) trăia în

Ierusalim. Lui i s-a proorocit că nu va muri până nu va vedea pe Mesia cel promis. Prin har de sus, Sf. Simeon s-a dus la Templu chiar când Sfânta Fecioară Maria și Sf. Iosif veneau cu Pruncul Iisus să împlinescă Legea.

Simeon Iubitorul de Dumnezeu l-a luat pe prunc în brațe și mulțumind Domnului, a rostit cuvintele pe care le auzim repetate la fiecare slujbă a vecerniei: "Acum slobozește pe robul Tău, după cuvântul Tău, în pace, Că ochii mei văzură mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel." (Luca 2:29-32). Sf. Simeon i-a spus Sfintei Fecioare: "Iată, Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și ca un semn care va stârni împotriviri. Și prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi." (Luca 2:34-35).

La Templu se afla și proorocița Ana, o văduvă de 84 de ani, fiica lui Fanuel (3 februarie)" și nu se depărta de templu, slujind noaptea și ziua în post și în rugăciuni. Și venind ea în acel ceas, lăuda pe Dumnezeu și vorbea despre Prunc tuturor celor ce așteptau mântuire în Ierusalim." (Luca 2:37-38).

În icoana care reprezintă această sărbătoare proorocița Ana ține un pergament în mână pe care scrie: "Acest prunc a adus cerul și pământul." Înainte de nașterea lui Hristos, bărbații și femeile drepte în credință trăiau cu speranța venirii lui Mesia cel promis. Dreptii Simeon și Ana, ultimii credincioși din Legea Veche, au fost considerați vrednici de a-L întâmpina pe Mântuitorul în Templu.

Sărbătoarea Întâmpinării Domnului este una din cele mai vechi sărbători religioase creștine. Noi avem slujbe închinare acestei sărbători, întocmite de

sfinții episcopi Metodie din Patara (+ 312), Chiril al Ierusalimului (+ 360), Grigorie Teologul (+ 389), Amfilohie din Iconium (+ 394), Grigore de Nyssa (+ 400) și Ioan Hrisostom (+ 407). În ciuda originilor sale antice, această sărbătoare nu a fost prăznuită atât de fastuos decât din sec. al VI-lea.

În anul 528, în timpul împăratului Iustinian, un cutremur mare a ucis mulți oameni în Antiohia. După această nenorocire au mai venit și altele: în 541 a izbucnit o epidemie de ciumă groaznică în Constantinopol, omorînd mii de oameni în fiecare zi. În această perioadă de mari suferințe au început să se facă slujbe speciale (litii) de izbăvire de rău, mai ales în timpul sărbătorii Întâmpinarea Domnului și ciuma a încetat. Astfel, pentru a da slavă lui Dumnezeu, biserica a ridicat la un rang mai înalt această sărbătoare. Mai mulți imnografi ai bisericii au împodobit această sărbătoare cu imnurile lor: Sf. Andrei Criteanul în sec. al VII-lea, Sf. Cosma Episcopul Maiumei, Sf. Ioan Damaschin, Sf. Gherman Patriarhul Constantinopolului în sec. al VIII-lea și Sf. Iosif Arhiepiscopul Tesalonicului în sec. al IX-lea.